

ломена въ таквизъ условия, които не показватъ влияние върху обикновенната неполяризована заря. Ако презъ турмалинова плочица, отрѣзана по кристалното продължение, погледнемъ ясно-синята свѣтлина на небето, и въ сѣщото време завъртимъ плочицата, ний ще видимъ че напръганьето на свѣтлината ще се измѣнява постоянно. Отъ туй ний заключаваме, че една частъ отъ ясносинята небесна свѣтлина е поляризована. Бѣлий цвѣтъ на облацитъ, напротивъ туй, не се измѣнява както и да гуждами турмалиновата плочица, кога я обръщамъ; а отъ туй заключаваме, че бѣлий цвѣтъ на облацитъ не е никакъ поляризованъ. Съвсѣмъ ясно-синето небе бива боядисано съ свѣтлина, поляризована силно и е бѣлтъ на ближенъ дъждъ.

1208. *Що трѣба да разбирами подъ име интерференция на свѣтлината?* — Явѣние на много или малко унищожение на двѣ зари, поради едновременното имъ сбиране въ една и сѣщата точка. Когато двѣ зари свѣтлина, които истичатъ изъ единъ и сѣщия изворъ, са срѣщатъ подъ твърдъ остъръ ъгълъ, то свѣтлината имъ или са усиља или са унищожаватъ отъ взаимното дѣйствиѣ. Тѣй, въ послѣдния случай отъ събираньето на двѣ свѣтлини произлѣзва тъмнина. По тозъ начинъ съ дѣйствието на интерференцията може да са получи на стѣната или на нѣкоя плоскостъ едно по друго и свѣтливи и тъмни ремички. Ако са срѣщнатъ двѣ бѣли зари, то може да са случатъ, щото дѣйствието на интерференцията да поглѣне само единъ отъ цвѣтоветъ, които ги съставятъ, на примѣръ: червенъ; а останалитъ да са усилятъ чрезъ взаимното съдѣйствиѣ. Като дѣйствува по този начинъ, интерференцията може да породи явѣние на цвѣтоветъ, прилични на спектра, произвожданъ отъ преломяваньето на заритъ.

Ако на пламъка на една свѣщъ гледами презъ една мръжица, съставена отъ твърдъ сближени помежду си непрозрачни чертички, прокарани на нѣкое прозрачно тѣло, на примѣръ, съ елмазъ на стъкло, тогазъ при разстоянията между чертичкитъ отъ